

Ve znamení historie i současnosti Reportáž z vernisáže v Milovicích

22. ledna se v atriu Milovické radnice nikde v takovém souboru konala vernisáž výstavy k příležitosti prezentování, je zdokumentován život 30. výročí návratu Čechů od Černobylu. reemigrantů ve staronové vlasti včetně Za přísných anticovidových opatření se toho, jak se začleňovali a čeho zde zahájení zúčastnilo více než šedesát profesně dosáhli. Jsou tu také fotky z osob. Srdečně jsme uvítali čestné jejich rodiště předtím, než jej opustili. hosty: starostu města Milovice Lukáše Sbíráni fotek bylo pro mě velkým Pilce, místostarostku Ludmilu potěšením i překvapením, protože Šimkovou, předsedu Rady jsem nečekala, kolik lidí se zapojí a černobylských a novodobých jaké úžasné fotky dají k dispozici. reemigrantů doc. Borise Iljuka, členku Pro přítomné i ty, kteří výstavu teprve Sdružení Čechů z Volyně Marii uvidí, je zde možnost seznámit s Nečasovou, doc. Zdeňka Uherka a tradicemi z českých vesnic na Ukrajině Veroniku Beranskou z Etnologického jako je Malinovka a Malá Zubovščina. ústavu. Ať už je to draní perí, trhání chmele, Významné loňské výročí novodobých odčepování na svatbách a tak dál. Ve reemigrantů, kteří se usídlili i v skleněných vitrínách je k vidění naše Milovicích, bylo skvělou příležitostí ruční práce, při které používáme připomenout si naši historii v rámci techniky jako necování, háčkování, putovní výstavy Návraty volyňských vyšívaní ... Takové tvoření pro nás Čechů. Od doby přesídlení do carského není jen vzpomínka na dřívější vlast, Ruska, vzniku kolonií – českých vesnic ale věnujeme se mu aktivně dodnes. ještě za vlády Alexandra II., účasti ve Součástí večera bylo zhlédnutí válce a tří etap "návratů" do vlasti dokumentu o Černobylu. Zpestřením předků. Panelová výstava byla navíc vernisáže bylo vystoupení houslistky z doplněna fotografiemi ze života filharmonie v Hradci Králové Natalii Milovických Čechů z Volyně, kteří sem Žovtohruch. V knihovně také proběhla přesídlili z Černobylu. Na fotografiích ze hodinová beseda s Borisem Iljukem. soukromých archivů, které zatím nebyly

pokračování na straně 3

Slovo redakce

Vážení čtenáři, srdečně Vás zdravím v novém roce a přeji Vám a Vaším blízkým, aby to byl rok úspěšný a šťastný.

V minulém čísle Zpravodaje, který měl u čtenářů velký úspěch díky vánoční příloze, byly na druhé straně termíny uzávěrek všech šesti čísel pro tento rok.

Ráda Vám sdělím, čemu se budeme ve Zpravodaji letos věnovat. Loni jsme vzpomínali na třicáté výročí druhé reemigrace a letos si připomínáme jinou významnou událost - 75 let od návratu volyňských Čechů v roce 1947. Vznikne řada zajímavých textů a také proběhne "setkání" s autory, kteří zde zatím nepublikovali. Doufám, že přinesou pro nás nový a zajímavý pohled. Dále je tu 80. výročí Svobodovy armády, jsou také naplánovány medailonky významných osobností a budu se snažit o rozhovory a aktuality. V tomto a příštím čísle si také připomeneme obec Buderáž u příležitosti jeho významného výročí.

Zároveň Vás, čtenáři, vyzývám, abyste i nadále sepisovali svoje rodinné kroniky, příběhy, vzpomínky a abyste využili možnost jejich publikace ve Zpravodaji. Vždy se budu snažit je zveřejnit.

za redakci
Edita Langpaulová

Z regionů ...

Region Žatec zve na výstavu "Návraty volyňských Čechů", která bude zahájena **v úterý 15. února** v 17 hodin přednáškou Mgr. Dagmar Martinkové, PhD. v Oblastním muzeu v Lounech, Pivovarská 28. Výstava potrvá do 27. února. Je možné ji navštívit od úterý do neděle od 10 do 17 hodin.

Putovní výstava "Cestou 1. čsl. armádního sboru" bude zahájena **v úterý 22. února** od 16 hodin v aule Zemědělské školy v Žatci, vchod z Vrchlického ulice. Výstava zde bude do 11. března. Od úterý do pátku je přístupná pro kolektivy - školy - na základě objednání v Infocentru, tel. 415 736 156. V sobotu a neděli bude pro veřejnost od 12 do 16 hodin.

Putovní výstava "Cestou 1. čsl. armádního sboru" bude zahájena v Lounech **v pondělí 14. března** v 15 hodin v pavilonu A na výstavišti. Výstava potrvá do 9. dubna. Pro školy bude přístupná po dohodě. Pro veřejnost vždy v pondělí, ve středu a v pátek od 15 do 17 hodin, v sobotu od 14 do 16 hodin. V neděli 3. dubna od 14 do 18 hodin.

Výbor regionu Brno srdečně zve všechny své členy, krajany a přátele na jarní setkání dne **8. dubna** 2022 od 13 hodin do Komunitního centra pro válečné veterány, Dobrovského 27c, Brno Královo Pole.

Region Žatec informuje členy ze Žatce i Podbořan, že bude zajištěn autobus na konferenci pořádanou Společností Ludvíka Svobody ve čtvrtek **21. dubna** 2022 v Konferenčním sále Domu armády při příležitosti 77. výročí osvobození. Dále zajistíme autobus na konferenci pořádanou Společností Ludvíka Svobody, Sdružením Čechů z Volyně a dalšími při příležitosti 75. výročí návratu do vlasti ve středu **8. června** v Konferenčním sále Domu armády. Autobusy pojedou z Podbořan, Žatce, Postoloprta a Loun. Odjezdy budou upřesněny. Zájemci se mohou hlásit od března vždy v pondělí od 10 do 12 hodin na telefonním čísle 415 710 734.

Tábor potomků volyňských Čechů „Mladý Volyňák“

a dětí, kteří mají rádi přírodu, hry, zábavu, dobrodružství,...

V. ročník, podruhé konaný na Moravě
v Mladoňově u Nového Malína

Termín: 10. - 17. 7. 2022

Cena: 3 500 Kč

(případný dospělý doprovod 3 800 Kč)

Tábor je mezigenerační, určený všem potomkům volyňských Čechů a jejich přátel napříč širokým věkovým spektrem. Přihlásit se mohou i ti, kteří nejsou potomky, ale mají zájem prožít pobyt plný her, zábavy, ... a dozvědět se něco málo o historii, která se v učebnicích téměř nevyskytuje.

Místo: Mladoňov - ubytování ve zrekonstruované budově staré školy ve čtyř až šestilůžkových pokojích. V areálu je k dispozici hřiště, pergola, ohniště, v budově je velká učebna, jídelna, sociální zařízení.

Program: sportovní soutěže, volyňská olympiáda všestrannosti, výtvarné aktivity, vaření volyňských dobrot (vloni uvařili táborníci vynikající boršč), vycházky do okolí třeba na místní rozhledny, hrátky s historií, celodenní výlet po pevnostech v oblasti Starého Města pod Sněžníkem s průvodcem Jiřím Gollem, 16. 7. návštěva piety v Novém Malíně, setkání se starostou Nového Malína, s ostatními „Volyňáky“ a jejich potomky.

Přihlášení na e-mail: volynsti.cesi@gmail.com

Po potvrzení volného místa vyplníte doručitou přihlášku a uhradíte zálohu 1500 Kč na účet spolku 252001907/0300. Stále jsou volná místa.

Zálohu je nutné zaplatit do konce dubna.

Pojďme si společně prožít a užít několik dní plných zábavy a dobrodružství v nádherném prostředí jesenického podhůří.

Šumperský region a Dagmar Martinková

případné dotazy na: Miller Jaroslav 604 215 123
Dagmar Martinková 721 409 081
Eva Henemanová 724 235 309

Poděkování Zdeňce Novotné

Chtěla bych touto cestou poděkovat za všechny členy Moravskoslezského regionu Zdeňce Novotné. V loňském roce mi předala funkci předsedkyně regionu, kterou vykonávala od roku 2004. Do SČVP vstoupila spolu se svým otcem Vladimírem Samcem v roce 1990. Doktor Samec byl dlouhá léta předsedou našeho regionu a členem předsednictva spolku. Zdeňka mu celá léta pomáhala, nějakou dobu vykonávala i funkci hospodářky regionu. Když pan Samec ve funkci předsedy regionu končil, byla Zdeňka logickou volbou a nahradila ho.

Znájí ji minimálně ti členové Sdružení, kteří se zúčastňovali pravidelných setkání v Suchdole nad Odrou. V minulosti se zde scházelo přes 200 členů a Zdeňka vše pomáhala organizovat a později sama organizovala. Vždy s úsměvem a laskavostí jí vlastní, přestože starosti a práce bylo vždy dost. Vloni práci předsedkyně regionu sice ukončila, ale zůstala mou pravou rukou, na kterou se vždy mohu spolehnout a její rady jsou pro mě velice cenné. Jménem všech členů našeho regionu ještě jednou Zdeňce za všechno děkuji, přeji jí pevné zdraví, neutuchající chuť pracovat pro Volyňáky a hodně hezkých chvil strávených s nimi.

Dagmar Dohnálová,
předsedkyně Moravskoslezského regionu

Obrazem z vernisáže v Milovicích

Zleva: starosta Milovic Lukáš Pilc, Anna Mazníková, doc. Boris Iljuk, místostarostka Ludmila Šimková před budovou Městského úřadu Milovice, kde výstava je do 13. února. Pak se přesouvá do Oblastního muzea Louny.

Houslistka Natálie Žovto-
brjuch při vystoupení.

Výstava byla příležitostí sesbírat fotky ze života reemigrantů
tady a na Volyni. Nadšenci nosili fotky i na samotnou vernisáž.

Z hodinové besedy s doc.
Borisem Iljukem v knihovně.

dokončení z úvodní strany

Úvod besedy patřil rané historii volyňských Čechů, pak se přenesla do 80. let, do doby, kdy okolnosti kolem Černobylu vedly k rozhodnutí k návratu.

Celé akci byli přítomní jak samotní volyňští Češi, tak široká veřejnost z Milovic. Akci iniciovalo Město Milovice a organizovala ji Anna Mazníková za SČVP s milou pomocí paní Burešové, rodiny Kuželových a pracovníků Městské knihovny. Dík patří vedení města Milovice za pomoc, podporu a připravený raut, který jsme doplnili slavnými malozubovščanskými koláči, mětynkami a dalším. V pamětní knize zúčastnění zanechali jenom slova díky a obdivu.

Za zmínku stojí také fakt, že jsme si vzpomněli na články paní Anny Pišlové, která už sice není mezi námi, ale zanechala po sobě psaný záznam prvních tří let po příjezdu do Československa. Tyto články vycházely v Milovickém echu a letos je v upravené formě milovické periodikum znovu zveřejňuje. Výstava potrvá do 13. února a její součástí jsou i fotografie Marty Zelenské.

Text: A Mazníková, foto: M. Zelenská

U příležitosti výročí návratu zveřejňujeme první text věnující se tomuto tématu. Vychází z úřední zprávy o prvním transportu volyňských Čechů v roce 1947, která je k dispozici v Národním archivu a jež zřejmě nikdy ve svém celém znění nebyla zveřejněna. Dále ze zprávy dopravního experta Jaroslava Kaliny z československé vlády, který byl v komisi pro repatriaci volyňských Čechů. Ten z "moci úřední" doprovázel cestu 1. transportu volyňských krajanů z Volyně po území tehdejšího Sovětského svazu až po československé hranice.

Nenápadná pamětní deska s datem 8. únor 1947 připomíná na nástupišti železniční stanice Žatec hromadný návrat volyňských Čechů do staré vlasti. Toho dne před 75 lety přivezl do Žatce železniční transport z Volyně vypravený 30. ledna 1947 z města Dubno první skupinu krajanů. Z nákladních vagonů vystupovali reemigranti – ženy, muži, děti, stařenky i dědoušci – unavení z mnohadenní cesty, během níž museli za jízdy topit v kamínkách, vodu do zásoby obstarávat ve stanicích, kde se měnila lokomotiva, a přitom napájet a krmit dobytek. Na peronu nádraží je netrpělivě vyhlíželi krajané a krajanky, příslušníci 1. čsl. armádního sboru v SSSR, kteří za svobodu Československa bojovali na východní frontě. Mnozí se viděli po dlouhém odloučení, došlo na přátelská objetí, oči se zalily slzičkami štěstí.

V rodinách krajanů se vypravují legendy o strastech prožitých na území Sovětského svazu během cesty do staré vlasti – vzpomíná se na chlad a zimu, nekonečné zastávky v zapadlých stanicích, všudypřítomnou korupci. Barvitost pamětnických vyprávění v mnohém potvrzují dobové expertní zprávy. Přípravu i vlastní průběh repatriace zajišťovala Smíšená mezivládní československo – sovětská komise, která působila od prosince 1946 ve městě Luck na Volyni. Československá vláda do komise delegovala 30 expertů a úředníků, vedených hlavním plnomocníkem vlády dr. Václavem Šatavou. Sovětská strana povolila přepravu volyňských repatriantů pouze po železnici. Transporty, vypravované z volyňských měst (Luck, Rovno, Dubno, Šepetovka, Žitomir), byly nuceny použít trasy bývalých Rakousko – Uherských drah z druhé poloviny 19. století,

První transport volyňských Čechů K 75. výročí reemigrace

Trasy transportů volyňských Čechů v roce 1947,
zdroj: Věrná stráž, roč. II, č. 3-4.

kdy Halič s městem Lvov patřila k habsburské monarchii. Jednalo se o dráhu Brody (poslední rakouská stanice na bývalé ruské hranici) – Krasne – Lvov, a navazující trať Lvov – Stryj – Čop, procházející masivem Karpat, na níž ve stanici Mukačevo končily koleje s ruským rozchodem 1520 mm.

Potíže, které na sovětském území komplikovaly cestu prvního transportu vypraveného z Volyně, popsal v úřední zprávě z 9. února 1947 člen mezivládní komise, dopravní expert Jaroslav Kalina. V textu zmiňuje též své spolupracovníky - volyňského lékaře MUDr. Emila Doležala, organizačního vedoucího transportu, majora Josefa Arnošta, vedoucího čl. expozitury mezivládní komise v Mukačevě, i osoby sovětského doprovodu.

Problémy se objevily již při nakládce transportu ve stanici Dubno, pan Kalina píše:

29. 1. 1947 Ačkoliv měla být souprava pro nakládání přistavena v ranních hodinách dle ústní dohody dubenských pracovníků misse z předchozího dne, kdy byly vozy již ve stanici rozházeny po kolejích, byla tvořena s velkými obtížemi do 16 hodin. Přesto nakládka šla rychle, takže do 18 hodiny bylo naloženo 42 jednotek vozových a rozloženo zbylých 8. (Čtyřosý vůz čítán za 2 jednotky). Do 24 hodin byl transport, až na jedinou výjimku naložen a hotov v sestavě. Odjezd byl určen na 1 hodinu po půlnoci 30. 1. 47.

30. 1. 1947 Sestavování transportu dle směru bylo skončeno ve 4 hodiny. Přistavení strojů bylo slibováno nejprve na 6 hodin, pak na 11 hodin, posléze na 14 hodin a podařilo se odjetí v 19 hodin. Do výměnné stanice Krásné došli jsme ve 23 hodin 15 min. Pan mjr. Arnošt onemocněl, převzal jsem vedení.

Během dalšího dne se transport s obtížemi dostal do železniční stanice Stryj, ve zprávě čteme:

31. 1. 1947 Odjezd ze stanice Krásné v 9 hodin 30 min. Čekalo se na přistavení stroje. Přednosta i výpravčí tvrdili, že vlaky s prázdnými vozy na polské uhlí mají přednost. Další jízda probíhala hladce. V Kochanovcích stanicí před Stryjem byli jsme z dopravních důvodů – přeplnění stanice Stryje – zastavení a čekali od 19 hodin 20 minut do 22 hodin 30 min. Do Stryje došli jsme ve 23 hod. 30 min. bez vzduchu v brzdovém potrubí. V noci z příkazu dispečera ze Stryje

Současná podoba nádraží ve stanici Biel na východním Slovensku. V roce 1947 bylo ve stanici Biel odbaveno 87 vlaků s 33 077 volyňskými krajany. Zdroj: Mapy.cz.

bylo k našemu vlaku připojeno 7 vozů vojska opatřených brzdami, abychom snáze mohli přejeti Karpaty. Dosáhl tedy vlak délky 52 vozů. Stroje byly přistaveny ve 24 hodin, ale nutná oprava brzd způsobila, že jsme odjeli v časných ranních hodinách.

Přejezd z Haliče na území někdejší Podkarpatské Rusi se změnil v několikadenní dobrodružnou cestu. Transport bylo nutno rozdělit na dvě části, v Mukačevu proběhla překládka do vagonů ČSD o normálním (evropském) rozchodu 1435 mm, v Čopu celní odbavení. Teprve po něm následoval odjezd do Československa, pan Kalina sděluje:

1. 2. 1947 *Náš vlak čís. 1031 dojel do Lavočné, bývalé pohraniční stanice, v 11 hodin 55 min. se 2 stroji. Z Lavočné do Volovce je velké stoupání a pak silný sklon tratě. Proto bylo nutno transport rozdělit na dva díly. První díl s 34 vozy po oznámení výpravčího vlaku stanice Lavočné, že pro druhý díl jsou již na cestě 3 stroje, dovolil jsem vypravit a odjel s ním do Mukačeva, u druhé části zůstal vedoucí větušky, pan Čirmon a pan Dr. Doležal.*

2. 2. 1947 *První část dojelela do Mukačeva ve 2 hodiny ráno. Byl očekáván ruskými spolupracovníky a dohodnuto, že s překládkou první části bude s ohledem na délku rampy (na 25 až 30 vozů) započato v hodinách ranních, aby po příjezdu druhé části byla rampa volná. Druhá část byla dle hlášení očekávána v 11 hodin, přijela však až v 18 hodin. Dle hlášení velitele větušky byly z ní v Lavočné ponechány 4 vozy s osobami.*

3. 2. 1947 *Poslední skupina vozů dojelela v 11 hodin a byla přeložena. Po vystavení nových nákladních listů byl transport připraven k odjezdu, který byl uskutečněn ve 23 hodin.*

4. 2. 1947 *V časných ranních hodinách celní prohlídka, která poměrně rychle probíhala za přítomnosti pana Aniščenka a slečny Nataši z jedné strany a za mojí se strany druhé. Za asistence ruského důstojníka telefonoval jsem s pplk. Svobodou v Bielu, kterého jsem žádal o přistavení většího počtu těplušek v každém transportu - na padesát bylo třicet vozů s kamny. První transport odjel do ČSR v 10 hodin 40 minut.*

Ze stanice Čop (odstoupené Československem 29. 6. 1945 spolu s Podkarpatskou Rusí Sovětskému svazu) byly transporty posílány do československé železniční stanice Biel (Kalina píše Byel, na mapce k návratu krajanů uvedeno Běly) v sousedství tehdy malé železniční zastávky Čierna pri Čope (dnešní Čierna nad Tisou s velkým překladištěm). Ve stanici Biel působila Regulační skupina volyňských Čechů (RSVČ), složená z vojenské skupiny, jejímž velitelem byl plk. Vilém Sýkora, a civilní skupiny, kterou tvořili úředníci z ministerstev sociální péče a dopravy. Ve stanici byla zřízena stravovna a ošetřovna, prováděla se zdravotní a veterinární kontrola, vojáci dbali o řádný průběh přepravy na trase Mukačevo – Biel. První transport přivezl do Bieli 378 krajanů, během předjaří a jara 1947 bylo do stanice Biel přepraveno 87 vlaků s 33 077 krajany, včetně 3 566 dětí do šesti let. V Košicích repatrianty jménem vlády uvítal ministr národní obrany generál Ludvík Svoboda, během technických zastávek na trase Košice – Žilina – Púchov – Hranice – Olomouc – Česká Třebová – Praha – Žatec krajané navázali prvé kontakty s lidmi, s nimiž je spojoval jazyk a s krajinou, o jejíž půvabné rozmanitosti mohli na rovinách Volyně jen snít. Chmelařské Žatecko a Podbořansko, ovocnářské Litoměřicko, i desítky dalších okresů v českém a moravském pohraničí, po odsunu Němců často vylištěných, měly být místy, v nichž volyňští krajané podle mínění úřadů měli naplňovat své osobní potřeby, ideály, sny a přání.

Text: J. Moravec, foto: poskytl J. Moravec

80. výročí 1. československého arm. sboru

V tomto roce si připomínáme významné výročí 80 let od formování vojenské jednotky v Buzuluku. Předcházela tomu jednání v roce 1941, ovšem na počátku roku 1942 proběhla sovětským rozhlasem výzva k československým občanům, dlícím na území Sovětského svazu, aby se hlásili do tvořící se jednotky v Buzuluku. A tak začali přicházet první dobrovolníci a nechali se zapsat do stavu vznikající jednotky... Cituji ze zprávy Československé vojenské mise v SSSR vedené generálem Heliodorem Píkou o stavu formování:

„...volyňští Češi: Mnozí vyvezeni jako Poláci na Ural a do Kazachstánu. Pracují v kolchozech. Někteří internováni na Sibiři. Část zůstala v okupovaném území. Těsně před válkou byly některé ročníky mobilizovány Sověty. Dnes jsou jako méně spolehliví v pracovních táborech. Živel protisovětský, neboť obsazením Volyně utrpěli ztráty. V jednotce je jich 34 (polské státní příslušnosti). Jsou dobrými Čechoslováky... Morálka a hodnota jednotky: Dosud 70 % jednotky z židovské emigrace. Smýšlení 90 % československé, demokratické. Přitom valná většina po prožitých útrapách a zkušenostech v SSSR více nebo méně houževnatým odpůrcem sovětismu a bolševického režimu u nás doma. O bojové hodnotě nelze ještě činit závěry, ale větším přílivem Podkarpatských Rusínů může ji jen zvýšit. Největší nebezpečí pro morálku a samou existenci jednotky spočívá v akci Kominterny, která ji chce zbolševizovat“.

Více o formování jednotky a volyňských Čechů v dalším čísle.

Text: D. Martinková

Křtiny knih o ženách v čsl. jednotkách

Dne 7. 12. 2021 se v zasedací místnosti ČSOL hotelu Legie konaly – za účasti gen. Petra Pavla, dalších významných osob a početného publika – křtiny třech zajímavých knih: „I ženy chtěly bojovat“, „Ve stínu mužů“ a „Marie Ljalková a Vanda Biněvská - Československé legendy s odstřelovačskou puškou“ (první z nich autorky Karoliny Stegurové a další dvě autorů Aleny Flimelové a Romana Štéra). Součástí programu byl prodej zmíněných knih spojený s autogramiádou. V publiku byla i sedmičlenná skupina členů SČVP, přičemž jednomu z nich – Ludvíku Engelovi – bylo vysloveno poděkování za podporu celé akce a také za iniciování vzniku jedné z uvedených publikací.

Text: M. Košťál, foto: S. Pítr (ČSOL)

Zleva: Roman Štěr, gen. Petr Pavel a Alena Flimelová

Autoři knih zleva: Alena Flimelová, Karolina Stegurová, Roman Štěr

Připomínáme si oběti holocaustu

Od roku 2005 si vždy 27. ledna připomínáme Mezinárodní den obětí holocaustu a předcházení zločinů proti lidskosti. Tento lednový den v posledním roce druhé světové války byl Rudou armádou osvobozen pod vedením maršála I. S. Koněva nacistický koncentrační a vyhlazovací tábor Auschwitz-Birkenau (Osvětim-Březinka). Tento akt slouží jako symbol osvobození všech ostatních nacistických koncentračních táborů, kde umírali Židé, ale nejen ti. Nepohodlní neumírali pouze ve velkých, nechvalně známých koncentracích, ale i v menších táborech na východě i mimo tábory. Smutným příkladem je masakr třicet tří tisíc Židů v Kyjevě na Ukrajině u rokle Babyn Jar.

Návraty volyňských Čechů

15. 2. – 27. 2. 2022

Putování českých emigrantů do Ruska v 19. století
a návraty jejich potomků do vlasti ve 20. a 21. století.

Výstava bude otevřena **v úterý 15. února v 17 h.**
přednáškou **Mgr. Dagmar Martinkové, Ph.D.**,
předsedkyně Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel.

Na výstavě budou v prodeji publikace s volyňskou tematikou.

Sdružení Čechů z Volyně
a jejich přátel

**Oblastní muzeum
v Lounech**
Pivovarská 189

**úterý až pátek
9 – 17 h.
sobota a neděle
10 – 17 h.**

Putovní výstavy v regionu Žatec

Na severu Čech budou ke shlédnutí putovní výstavy SČVP. Nejdřív v Žatci, v aule Zemědělské školy, bude k vidění nová interaktivní výstava "Cestou 1. čsl. armádního sboru". Zahájení je 22. února od 16 hodin, vchod z Vrchlického ulice. Výstava tu končí 11. března. Výstava zde bude hlavně pro školy, veřejnosti je vyhrazen víkend od 12 do 16 hodin. Poté se výstava přesune do Loun, kde bude od 14. března v 15 hodin v pavilonu A na výstavišti. Tato výstava ve spolupráci s Městskou knihovnou Louny potrvá do 9. dubna. Veřejnost je tu vítaná vždy v pondělí, ve středu a v pátek od 15 do 17 hodin, v sobotu od 14 do 16 hodin. V neděli 3. dubna od 14 do 18 hodin.

Ještě předtím bude k vidění v Oblastním muzeu Louny "roll-upová" výstava "Návraty volyňských Čechů". Výstava se zahajuje 15. února v 17 hodin přednáškou Mgr. Dagmar Martinkové, PhD. Výstava potrvá do 27. února. Je možné ji navštívit od úterý do neděle od 10 do 17 hodin. Na všech vernisážích bude možné zakoupit knihy!

Zasedání reg. Praha a medaile LEGIE 100 pro L. Engela

Obdobně jako každý měsíc se 15. 12. 2021 v zasedací místnosti ČSOL hotelu Legie konalo zasedání regionu SČVP Praha, poslední v loňském roce. Po úvodním slovu předsedkyně Jiřiny Kolářové účastníci zasedání sledovali slavnostní udělení pamětní medaile LEGIE 100, kterou Ludvíku Engelovi osobně předal tajemník ČSOL Milan Mojžíš s poděkováním za spolupráci při organizaci LEGIO-vlaku a oslavách 100. výročí bitvy u Zborova. Po odchodu zástupců ČSOL následovala diskuze o současné situaci v SČVP a vánoční posezení s pohoštěním, které připravila Miluška Průšová.

Text: M. Košťál, foto: M. Rak (ČSOL)

Obec Buderáž na Ukrajině má letos významné výročí 700 let od první písemné zmínky. Historie této obce, do které významně zasáhli i volynští Češi, sahá hluboko do středověku. Najdou se mezi vámi ti, kteří do dění obce přispěli, byť jen jako děti, a jistě i potomci, kteří se možná něco nového dozví. Následující řádky jsou převážně z Kroniky Buderáže, která byla napsaná v devadesátých letech.

Na Ukrajině jsou dvě místa stejného jména. Ta jedna označuje osadu poblíž Volkova. Nás zajímá Buderáž v okrese Zdolbunov (35 km vzdálené), později okres Mizoč. Blízké české vesnice byly Buršovka, Ulbárov a Jezírko. První písemná zmínka, jež si v tomto čísle připomínáme, pochází z 8. prosince 1322. Je v darovací listině, díky které se Buderáž ze šlechtických rukou dostal do Lucké pravoslavné církvi. Kdysi tu býval hrad, volynští Češi ho však pamatují už jen jako trosky. Jsou zde stále dvě mohyly nebo-li hrob velmi starého typu. Počátky osídlení prý sahají až do 3000 let před naším letopočtem.

Příchod Čechů

Pro nás je zajímavý rok 1867, tedy rok Vseslovanského sjezdu v Moskvě, byl zároveň rokem příjezdu prvních Čechů do Buderáže (i do blízkého Ulbárova). V té době v obci žili v největším počtu Ukrajinci, pak Poláci a Židé. Pravděpodobně o jeden a až dva roky později byla založena ryze česká osada Nový Svět (místní část Buderáže). V roce 1914 bylo v Buderáži a Novém Světě 326 Čechů, a to katolíků, pravoslavných i luteránů. Jednalo se celkem významnou obec, brzy zde byla jednotřídní škola, později i střední škola, Gmina (nebo-li úřad), pošta, základní sedmiletá škola, polská policie. V lednu 1918 zde byla ustanovena sovětská samospráva. Samotní Češi také přispěli k blahobytu v obci. Například Alexandr Kubový tu provozoval vodní mlýn, další vodní mlýn tu vlastnili bratři Dědouchové (obcí protéká řeka Zbytyinka), cihelnu měli bratři Lingrové a hostinec se sálem měli bratři Jandové.

Místní kulturní život

Například v osadě Nový Svět, která byla ryze česká, jen později sem přibýly dvě ukrajinské rodiny, nebyla škola a děti denně chodily do polské školy v obci.

Z dějin, které psali Češi K 700. výročí Buderáže

V roce 1936-7 docházel do školy český učitel Valta a vyučoval češtinu. Češi tu založili několik spolků. Nechyběla dechová kapela (česká!), kterou vedl kapelník Bohumil Ráček. Byl zde svaz katolické mládeže, který vedl Josef Lipovský a Bohumil Škoda. Téměř nutností byl sbor dobrovolných hasičů, vedoucího Václava Lingra. Divadelní soubor vedli Alexandr Kubový a Vladimír Krafka (z Buršovky). V obci se hrálo české divadlo, a to na sále v hostinci u Jandů. Nebyly tištěné hry, proto se opisovaly ručně. Nebylo ani stabilní jeviště, muselo se vždy postavit. Katolíci věřící měli svoji kapli v hostinci u Dvořáků v Buderáži, tato rodina byla důležitým činitelem v komunitě katolíků. V Buderáži byla také knihovna České matice školské se 650 knihami a chodily tam i česká periodika Buditel a Krajanské listy. Vedoucí knihovny byl pan Bitner, další důležitá persona pro místní kulturu. Byl brutálně zavražděn Banderovci, protože se o něm říkalo, že je německé národnosti, a zavražděna byla i jeho česká manželka.

Za války

V roce 1939 přišli Sověti, v roce 1941 Němci. Opětovný příchod Sovětů pak nastal v roce 1944. 13. dubna 1943 přecházela přes Buderáž větší skupina německých a maďarských vojáků. Na okraji obce na ně čekali místní Banderovci a asi dva vojáky zabili. Tento ozbrojený střet trval asi dvě hodiny. Ti na „oplátku“ začali Banderovce hledat a přitom zahynuli dva členové z rodiny Lucjukových. "Mimo to jedni s namířenými zbraněmi vyváděli občany, druhí vynášeli do svých povozů nejruznější rodinné svršky, házeli do stavení granáty, zapalovali budovy. S rukama nad hlavou, staří či mladí, ženy či děti, nemocní či zdraví, všichni procházeli jakýmsi kordonem ozbrojených vojáků. Nechyběly ani rány pažbami" vzpomíná přímý svědek Josef Kindl. Část těchto vojáků se oddělila a zamířila na přilehlou osadu/ obec Svatá. Do stodoly tamějšího mlýna nahnali muže od čtrnácti let a zaživa upálili. Mezi 74 obětmi byli vedle Ukrajinců a Poláků i čtyři Češi. Přes Buderáž dál šli Maďaři, kteří našli u Michala Lingra ve sklepě několik Čechů. Postavili je všechny ke zdi před namířený kulomet. Pan Sobolevsky horkotěžko vysvětloval, že se nejedná u Ukrajince natož Banderovce. Maďaři ho za to zmlátili, nicméně přijel důstojník a všichni byli propuštěni.

Volynští Češi se také jako jinde hlásili do Svobodovy armády. V březnu roku 1944 ve městě Rovno dobrovolně vstoupilo do armády 37 mužů z Buderáže a 13 z osady Nový Svět. Patnáct lidí padlo. Už v roce 1940 byli do Rudé armády odvedeni 4 muži. Ani jeden z nich se nevrátil, přitom jejich rodiče o nich nedostali jedinou zprávu! V roce 1947 většina Čechů z Buderáže a místních částí odešla do původní vlasti a tak skončila jedna krátká kapitola z dějin této starobylé obce. Češi zde zanechali svoji stopu, avšak například na Wikipedii v souvislosti s touto obcí o nás padne jen jediná krátká zmínka.

Připravila E. Langpaulová. Zdroj: Kronika obce Buderáž, Vladislav Karban.

Foto: zdroj Volynaci.cz

My, Kupičováci, po letech

Střípky z poválečné historie

Pomník padlým v Krásném Dvoře. Kromě jmen padlých rodáků z Kupičova je zde uložena prst' z Kupičovského hřbitova.

Stalo se již tradicí, že se rodáci z Kupičova a jejich potomci kolem 8. května účastní položení věnců v Krásném Dvoře u pomníku padlých za osvobození Československa ve 2. světové válce. Tento pietní akt věnovaný padlým Kupičovákům bývá také spojen se setkáním rodáků z této vesnice na Volyni. 5. května 2018 bylo pravděpodobně již sedmnácté a dosud poslední setkání, kdy bylo přítomno zhruba sedmdesát Volyňáků, rodinných příslušníků a hostů. (Jenom pro srovnání v roce 1997 bylo přítomno 400 lidí, ale v roce 2009 již necelá stovka.) Další setkání se mělo uskutečnit v roce 2020, ale vzhledem ke koronavirovým opatřením a obavám ze šíření viru, kdy většina zúčastněných není nejmladší se spoustou neduhů, se dosud neuskutečnilo. Další setkání, i když hlavně Kupičováků a jejich potomků z Krásného Dvora a okolí, bývá před 28. říjnem, kdy si připomínáme Den vzniku samostatného Československa. Ani loňský rok jsme nezapomněli, sešli jsme se a uložili věnce k pomníku padlých. Tato soudržnost je letitá a já pátrám v pramenech a ve své paměti, jak to všechno s námi Kupičováky po reemigraci bylo. Omlouvám se dopředu všem těm, kteří zde kvůli omezenému prostoru nenajdou své jméno.

Původně jsem se domnívala, že první setkání bylo 7. května 1977, kdy Základní organizace Československého svazu protifašistických bojovníků (ZO ČSPB), místní výbor NF v Krásném Dvoře zval na slavnostní shromáždění své všechny členy, rodinné příslušníky a bývalé občany k pietnímu aktu u pomníku padlých a na kulturní program na sále Jednoty. Základní kámen tohoto pomníku na návsi v Krásném Dvoře, věnovaný padlým Kupičovákům, byl položen již 30. dubna 1967 a odhalen o rok později 26. května. Myslím si, že to mohlo být historicky první větší organizované setkání Kupičováků. Proč se na tohle setkání nenavázalo v dalších letech mi není známo. Z dostupných materiálů zjišťuji, že až 9. května 1987 ČSPB ZO – organizační výbor v Krásném Dvoře uděloval upomínkový lístek ze 3. slavnostního shromáždění Kupičovských rodáků a jejich rod. příslušníků u příležitosti 40. výročí reemigrace z Volyně, 42. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a 45. výročí vzniku Čsl. jednotky v SSSR.

V době činnosti ČSPB v Krásném Dvoře předsedal Václav Mikolášek z Podbořan, členy byli občané Krásného Dvora a okolí. Patřil mezi ně Alexandr Ducháček, Václav Mašek, Josef a Bohuslav Kozlíkovi, Václav Fiala, Vladislav Fiala, Bohuslav Ledvina, Jaroslav Ledvina a mnozí další. Když zanikl ČSPB v Krásném Dvoře a řady Volyňáků řídly, tak již nebyli Kupičováci v žádném registrovaném svazu či sdružení. Od té doby až doteď existujeme neformálně.

A jak to bylo po zániku ČSPB v roce 1990? Hrstka Kupičováků, dobrovolníků a nadšenců se dál scházela a vykonávala svou činnost. Takovým velkým

iniciátorem toho všeho dění kolem Kupičova byl Václav Kytl z Maštova, na kterého s velkou úctou vzpomínáme. Spolupracovníci se měnili tak, jak šel čas, podle možností, zdraví a dalších okolností. Patří, či patřili mezi ně Miroslav a Jana Žitných, Marie Ryšavá, Marie Ješkeová, Ludmila Fňukalová, Miloslava Žáková, Libuše Šebková, Bohuslav Tošner, Václav Krajbich, Jaroslav a Věra Pokrupovi, Jiří a Marie Fialovi, Marie Chlupáčová, Marie Drábková, Ludmila Šefarová, Václav a Anna Pastorovi a jiní. Nelze vyjmenovat všechny.

Akce v Krásném Dvoře postupně dostávaly svůj řád. Květnová setkání začínala ekumenickou bohoslužbou v katolickém kostele na náměstí. Následně se účastníci přesunuli k pomníku padlých, kde někdo z nás položil věnce. Většinou byli přítomni vojáci pod vedením nrtm. Mošny. Následoval projev Václava Kytla nebo Miloslavy Žákové, též zástupce obce či hostů. Závěrem zazněla hymna a salvy jako vojenská pocta. Následně se přítomní přesunuli na posezení s obědem a pohoštěním ve školní jídelně Základní školy v Krásném Dvoře. V dobách, kdy přijíždělo mnohem více účastníků, probíhalo posezení v tělocvičné škole.

Často tento akt uctění památky je spojen s pracovní schůzkou, které se v současné době účastní Ludmila Fňukalová, Jiří a Marie Fialovi, Jaroslav a Věra Pokrupovi, Marie Chlupáčová, Marie Drábková, Ludmila Šefarová, Anna Pastorová v zasedací místnosti obce Krásný Dvůr (před 15-25 lety mohlo být na těchto schůzkách až 25 přítomných). Veliký dík náleží vedení obce spolu se současnou starostkou Mgr. Leou Jandovou, že se tam naše pracovní schůzky mohou konat. Samozřejmě se neřeší jenom úkoly. Dříve narození, kteří byli dětmi či mládeží při odjezdu z Volyně, vzpomínají na své zážitky, a ti narození již v Československu si vzpomínají na průpovědky svých rodičů, prarodičů a známých. Velké zážitky si mnozí mohli prožít také při několika uskutečněných zájezdech do Kupičova, v dobách, kdy ještě žila paní Marie Kafková. Tyto zájezdy pořádala cestovní kancelář paní Pánkové v Žatci. Ubytování bylo v hotelu ve městě Kovel a odtud autobus každý den jel na okolní místa, včetně Kupičova. Nikdy se nevynechala návštěva hřbitova.

Mnozí si pronajali taxík a zavítali do míst, na která měli vzpomínky či kde měli někoho známého. Tyto zájezdy bývaly uskutečňovány v termínech, kdy třeba v Kovelu byla slavnost či jindy při vysvěcení kostela v Malíně. Například v roce 2005 si lze připomenout Kupičov a hřbitov, přejezd přes Litinský les, návštěva hřbitova v Zásmykách. Cestu do Lucka na hrad se zastávkou v muzeu ukrajinské národní básničky Lesji Ukrajiny. Nezapomenutelné bylo posezení po večeři v mezipatře. (Nedá se opomenout ani přejezd státní hranice s Polskem s tříhodinovým čekáním, prezent celníkům byl samozřejmostí...)

Také je dobré připomenout, že v roce 1997 vyšlo první číslo občasníku „Kupičovský hlasatel“, který k tisku připravovala a vydávala Miloslava Žáková. Obsah byl velmi pestrý. Hodně článků a zajímavostí či vzpomínek, zpovědí na Volyni připravila sama, velkým přispěvatelem byl Václav Kytl, Viluška Magáňová a mnoho dalších, jejichž jména si můžeme přechíst pod jednotlivými příspěvky. Byli mezi nimi i přispěvatelé ze zahraničí, například Polska, USA... V rubrice „Rady kořenářky Libušky“ se uváděly mnohé zajímavosti o jednotlivých bylinkách a zkušenosti s nimi, postupy na výrobu mastí a obkladů. Tyto rady byly dále uváděny pod názvem „Rady bylinkářky Zlatky.“ Také se nezapomínalo na ty, co slavili narozeniny, uváděli se i ti, co řady Kupičováků opustili. Mezi příspěvky se objevily i básně, říkanky a veselé rýmováčky. V dubnu 2019 vyšel Kupičovský hlasatel naposledy. Rozesílala jej vždy Miloslava Žáková většinou Marie Ryšavé-Šulcové, ta na další adresy, například do Žatce, Podbořan, Jesenic a dobrovolníci jej předávali, nebo posílali posledním příjemcům. V Krásném Dvoře se roznášení ujali Jaroslav a Věra Pokrupovi. Původní úvaha však byla taková, že to bude pouze informační bulletin, který bude vycházet jednou, nejvýše dvakrát ročně jako jednostránkový, maximálně dvoustránkový. Počet jednotlivých vydání v roce byl různý, většinou ale měl čtyři stránky. Tímto my, mladší, musíme projevit uznání nad píli hlavní garantky PhDr. Miloslavě Žákové, CSc., sklonit se její houževnatosti a flexibilitě, kdy například bez problémů pracovala s počítačem. V uplynulém roce se dožila krásných 88 let. Nejen vydávání Kupičovského hlasatele, ale i veškerá

činnost spojená s Kupičováky byla financovaná z dobrovolných příspěvků jednotlivců. Je třeba připomenout, že se skládali na pomník i vydání knih. Veškeré přijaté i vydané peníze pečlivě eviduje Ludmila Fňukalová. A jaké knihy to jsou? Jsou to tituly Kupičov – jak nám o něm vyprávěli, fakta a jména, rok vydání 1997. Dále Obrázky z Kupičova, rok vydání 2000, pak vyšla Z Kupičova do staré vlasti, rok vydání 2005, a poslední kniha Šedesát let tomu ... 1947–2007.

Kupičováci, potomci a jejich přátelé tvoří bezesporu určité společenství. To vyplývá z jejich činnosti, společných akcí, zájezdů na Volyň... Všechna ta „mládež“, která opouštěla Kupičov v roce 1947, tak pokud tu je ještě mezi námi, se dožívá pozhnaného věku, a proto jim přejme ještě mnoho krásných prožitých chvil mezi svými blízkými.

Text: Anna Pastorová-Fialová, konzultantka Ludmila Fňukalová-Kozlíková, foto: zdroj Wikimedia Commons, autor Petr Kinšt.

Příspěvky na tisk k 31. 12. 2021

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

Kubový Josef 250 Kč, Galiová Marie 250 Kč, Řehák Rostislav 250 Kč, Dvořáčková Věra 250 Kč, Vymětalíková Marie 250 Kč, Kočina Vladimír 250 Kč, Matušková Naďa 250 Kč, Zindlerová Jiřina 200 Kč, Kopecká Ludmila 250 Kč, Ručková Jaroslava 250 Kč, Suchomelová Jar. 150 Kč, Krejčí Vác. 50 Kč

Region PRAHA

Neuvedeno jméno 1400 Kč, Hotovcová Halina 250 Kč, Kroužský Josef 250 Kč, Slavíkovi a pan Ledvína 150 Kč, Saveláková Darie 250 Kč, Šťastná Jiřina 250 Kč, Vacková Emílie 500 Kč, Tenglerová Emílie 300 Kč, Živná Marie 300 Kč, Stará Larisa 250 Kč, manželé Kolářovi 200, Ing. Drbal Alex. 150 Kč, Nečasová Marie 250 Kč, Vigner Viktor 250 Kč

Region BROUMOV

Gol Miroslav 250 Kč, Kantoriková Jar. 200 Kč, Holý Jos. 300 Kč, Stejskal Alex. 300 Kč

Region CHEB

Zajacová Jana 50 Kč

Region BRNO

Kounek František 50 Kč
Region UNIČOV Paní Kavuličová 50 Kč, Košáková Hana 50 Kč, Holubcová Zdeňka 50 Kč, Kobzová Hana 50 Kč, Chládková Helena 50 Kč, Klossová Helena 50 Kč

Region VYŠKOV

Masařík František 500 Kč
Region ŽATEC Hejdová M. 300 Kč, Bernat Mir. 450 Kč, Hlaváčková A. 300 Kč, Honza Jos. 200 Kč, Karlovská Bohumila 150 Kč, Vojarová V. 100 Kč, Ketnerová V. 150 Kč, Šlechtová M. 500 Kč, Maršíková Dagmar 300 Kč, Skalická Jiřina 250 Kč, Lněničková VI. 1101 Kč, Buchal Viktor 250 Kč, Fraňková Lud. 250 Kč, Beranová Drah. 50 Kč, Macháček Mir. 250 Kč, Brynda Jar. 200 Kč, Řehořovi rodina 250 Kč, Grunclová Irena 250 Kč, Černá Sl. 250 Kč, Kadavá M. 150 Kč, Dobešová Božena 50 Kč, Křížová M. 250 Kč, Kalašová Lud. 250 Kč, Malá Jana 250 Kč, Němečková Al. 300 Kč, Mlejnková Helena 100 Kč, Sudková Lib. 300 Kč, Němcová M. 50 Kč, Mašek Boh. 300 Kč, Šírová Květ. 100 Kč, Šrámková Růž. 250 Kč, Zachová Jiř. 150 Kč, Staňková VI. 250 Kč

Příspěvky na tisk k 31. 1. 2022

Region CHOMUTOV Viktor Dvořák 200 Kč, Stanislava Lebedová 100 Kč, Jaroslav Ludvík 200 Kč

Region LITOMĚŘICE

Jaroslav Pilný 2000 Kč, Anna Edrová 200 Kč, Lehnertová Helena 200 Kč, Barcal Václav 200 Kč, Flandera Josef 200 Kč, Kuklová Jiřina 200 Kč, Ing. Gol Jaroslav, Litoměřice 500 Kč, Ing. Pánek Petr 1 000 Kč, Ing. Riedl Karel 50 Kč, Šimberský Miloslav 300 Kč

Region PRAHA

Ing. Anatol Kopista 200 Kč, Vendulka Tábořská 200 Kč, Alena Podaná 250 Kč, Ing. Josef Kindl 250 Kč, JUDr. Dagmar Nygrínová 250 Kč, Larisa Francírková 250 Kč, Ing. Viktor Ballada 150 Kč, Vladimír Martinek 250 Kč, doc. PhDr. Leoš Šatava 250 Kč, Ing. Miloslav Masopust 250 Kč, Jaroslav Marek 250 Kč, Lubomír Marek 50 Kč, Ondřej Boček 300 Kč, Světlana Slavíková 250 Kč, nejmenovaný dárce 250 Kč, Ing. Leon Polívka 500 Kč, JUDr. Václav Mastný 250 Kč, Jiřina Vajnerová 250 Kč, Ing. Šárka Horská 50 Kč, Ing. Václav Vohralík 250 Kč, Jan Toušek 250 Kč, Irena Vaníčková 50 Kč, Vlasta Hrabáková 250 Kč

Region BRNO Krajzlová Milada 150 Kč, Hlavsová Libuše 200 Kč, Procházková Zdeňka 200 Kč, Marie Salajková 200 Kč, Kačírek Vladimír 100 Kč, Rejchrt Miroslav 150 Kč, Bezděková Alžběta 250 Kč, Hurt Viktor 150 Kč, Dobrovolná An. 100 Kč

Region OLOMOUC

Nováková Marie 250 Kč

Region UNIČOV Josef Vohralík 200 Kč, Josef Jonáš 500 Kč

Region ŠUMPERK

VI. Hajný 250 Kč, Evženie Hamplová 250 Kč, Evženie Pavlíčková 100 Kč, Jiřina Žáková 100 Kč

V minulém čísle byla uvedena nepřesnost. Pan Jaroslav Hloušek poslal jako příspěvek na tisk celkem 650 Kč.

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V únoru slaví paní **Marie Kudlová - Kracíková**, nar. Studénka-Butovice, bytem Studénka – 70 let; pan **Ladislav Hirš**, nar. Šestákov, bytem Stachovice – 82 let; paní **Marie Marešová**, nar. Březová, bytem Studénka – 83 let; a paní **Helena Esterkesová**, nar. Ledochovka, bytem Nový Jičín – 96 let. V březnu slaví paní **Vlasta Černá - Kracíková**, nar. Plzeň, bytem Zbůch – 70 let; pan **Jiří Štefka**, nar. Klentice, bytem Ostrava-Poruba – 75 let; paní **Emilie Černá - Kajerová**, nar. Tajkusy, bytem Krnov – 82 let; a pan **Vladimír Knob**, nar. Ulbárov, bytem Fulnek – 83 let. Všem jubilantům přejeme dny plné hlavně zdraví, vitality, pohody, radosti, spokojenosti a také štěstí.

Region BROUMOV

V únoru oslaví 85 let pan **Anatolij Krulíkovský** nar. v Korosteni, nyní Broumov. Ke krásnému jubileu přejeme hodně štěstí, zdraví a spokojenosti do dalších let.

v

Region LITOMĚŘICE

V únoru oslaví 93 let **Jan Doležal** z Litoměřic a 94 let **Marie Šimová** z Trnovan.

V březnu oslaví 60 let **Jarmila Stožická** z Liberce, 84 let **Vladimír Gabriluk** z Lovosic. Všem jubilantům gratulujeme.

Region VYŠKOV

V březnu oslaví 55 let pan **Stanislav Bačovský**, bytem Čechyně. Oslavenci přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Region MOHELNICE

V březnu oslaví 82. narozeniny **Fritscherová Anna** z Rožánky, bytem Loštice a 92. narozeniny **Králová Marie** z Bakovce, nyní Úsov. Oběma jubilantkám přejeme pevné zdraví a hodně štěstí.

Region NYMBURK

V lednu oslavil 75 let pan **Michal Nazarčuk** a v březnu oslaví 85. narozeniny pan **Vladimír Černý**. Oběma jubilantům srdečně gratulujeme a přejeme hodně štěstí a zdraví.

Region CHEB

V lednu oslavila 82 let paní **Anna Crhonková** z Ostroh-Kostopole, nyní Aš, 70 let paní **Marie Čampulová** roz. Benešová z Volkova, nyní Černošín. V únoru oslaví 87 let pan **Josef Janatka** z Novosilek, nyní Cheb, 86 let paní **Evženie Šedivcová** ze Sofievky, nyní Aš, 70 let paní **Božena Vrtišková** Skalná z Nové Vsi. Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Region ŠUMPERK

V únoru 2022 oslaví 76 let paní **Jiřina Bednářová** ze Šumperka, 74 let paní **Helena Davidová** ze Šumperka, 94 let pan **Viktor Hnízdil** z Knerut, nyní Šumperk, 86 let paní **Evženie Pavlíčková** z Novostavce, nyní Velké Losiny.

V březnu oslaví 74 let paní **Libuše Hošíková** ze Šumperka, 87 let pan **Václav Šťastný** z Chomoutu, nyní Rapotín, 70 let paní **Helena Zajícová** ze Šumperka. Všem našim oslavencům srdečně blahopřejeme.

Region PRAHA

V únoru oslaví 86 let **Antonie Kadřabová** z Verby, nyní Praha, 80 let **Jan Toušek** z Hulče České, nyní Uhlířské Janovice.

V březnu oslaví 93 let **Marie Krejčová** z Mirohoště, nyní Praha, 88 let **Vlasta Hrabáková** z Podháje, nyní Praha, 84 let **Halina Balladová** z Novokrajeva, nyní Nové Strašecí. Všem jubilantům srdečně gratulujeme a přejeme vše nejlepší do dalších let.

Region KARLOVY VARY

V lednu oslavil 92 let pan **Glanc Josef** z Polonného, bytem K. Vary, 75 let paní **Straková Anna** z Šepetovky, bytem K. Vary, 77 let pan **Košťál Vladimír** z Lipin, bytem K. Vary. V únoru slaví 85 let paní **Dalecká Julie** z Tandyskij, bytem K. Vary, 87 let paní **Ederová Tamara** z Šepetovky, bytem K. Vary.

V březnu oslaví 90 let paní **Raisa Randová** z Rovna, bytem K. Vary. Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví a dobré pohody.

Region OLOMOUC

V prosinci oslavila paní **Břetislava Březinová** 87 let. V březnu oslaví 97 let paní **Marie Nováková** z Moldavy, nyní bytem Nedvěž u Olomouce, 85 let paní **Emilie Kuřecová** z Moldavy, nyní bytem M. Albrechtice.

Naším členům do příštích let přejeme hodně zdraví a osobní pohodu.

Region TEPLICE

V únoru 2022 oslaví životní jubileum 75 let pan **Jaroslav Efler** z Roudníků u Ústí nad Labem (rodina pochází z Ledochovky). Do dalších let přejeme hodně zdraví a štěstí.

Region CHOMUTOV

V únoru oslaví 85 let paní **Vlasta Zapalačová** roz. Bartošová ze Semidub, bytem Jirkov.

V březnu oslaví 90 let paní **Jiřina Kavanová** roz. Chimičová ze Zdobunova, 92 let pan **Jaroslav Ludvík** z Teremna, bytem Jirkov. Přejeme pevné zdraví, pohodu a spokojenost do dalších let.

Region ŽATEC

V únoru slaví 98 let p. **Miroslav Bernat** z Teremna, nyní Volevčice, 93 let p. **Irena Hanušová** z Omelanštiny, nyní Žatec, 70 let p. **Alena Kimlová** z Chráštan, 84 let p. **Ing. Stanislav Kloboučník** z Jezírka, nyní Žatec, 88 let p. **Josef Lešák** z Novin Č., nyní Louny, 65 let p. **Mgr. Libuše Menclová** roz. Kelnerová z Holedeče, 75 let p. **Mgr. Helena Součková** roz. Pasecká z Kladna.

V březnu oslaví 82 let p. **Marie Hejdová** z Hulče Č., nyní Kolečovice, 88 let p. **Evženie Jankovcová** roz. Hudečková z Volkova, nyní Žatec, 96 let p. **Vladimír Lněniček** ze Sofievky, nyní Oráčov, 91 let p. **Vlasta Mašková** roz. Šrajbrová z Pokos, nyní Žiželice, 93 let p. **Pavlaína Poliščuková** roz. Hovorková z Hulče Č., nyní Žatec, 88 let p. **Božena Řehořová** z Pokos, nyní Žatec, 89 let p. **Marie Štychová** z Hošče, nyní Dobřany. Přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a štěstí.

Region BRNO

V únoru oslavuje 90 let **Ing. Miroslav Němec** z Lublinu, nyní Brno, 85 let **Viktor Haken** ze Sklíně, nyní Moravský Krumlov, 80 let **Irena Kučerová** roz. Nechvilová z Podcurkova, nyní Svitavy, 70 let **Bc. Alex. Dufek** z Loděnice. Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu do dalších let.

Region DOMAŽLICE

V lednu oslavila 86 let paní **Světluš Pechová** z Michalovky, nyní Plzeň.

80 let oslavila paní **Emílie Kuthanová** ze Zahnašovic, nyní Srby.

V únoru oslaví 93 let pan **doc. PhDr. Jaroslav Fiala, Csc.** z Kupičova, nyní Plzeň, 92 let pan **Boris Červenka** z Dolinky, nyní Plzeň, a 86 let paní **Bohumila Šorejsová** z Lucka, nyní Pobežovice. Ke krásnému jubileu přejeme hodně štěstí, zdraví a životní pohody.

Region TACHOV

V únoru oslaví narozeniny - 77 let paní **Růžena Roubalová** z Holovně, nyní Město Touškov, 86 let oslaví paní **Anna Rajmová** z Olšanky, nyní Tachov, 84 let oslaví paní **Jiřina Pulerová** z Nižné Holovně, nyní Tachov, a 78 let oslaví pan **Josef Lipchavský** z Kuřív-Plužna, nyní Stříbro.

V březnu oslaví narozeniny - 88 let pan **Jiří Hudousek** z Holovně, nyní Tachov. Všem jmenovaným jubilantům, přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a rodinnou pohodu.

NAŠE ŘADY OPUSTILI

Region VYŠKOV

Dne 30. 12. 2021 ve věku 91 let zemřela dlouholetá členka regionu Vyškov, paní **Helena Vlachová**, roz. Loukotová. Byla rodačkou z Kopče a celý život prožila v Kučerově. Upřímnou soustrast zarmoucené rodině za členy regionu vyjadřuje Václav Černý.

Region DOMAŽLICE

Dne 20. 1. 2022 zemřela ve věku 74 let naše členka **Marie Lokvencová** z Polžic u Horšovského Týna. Upřímnou soustrast za region vyjadřuje Libuše Průchová

Region ZAHRAŇČÍ

Dne 16. 12. 2021 zemřel ve věku 87 let pan **Otakar Šťastný**, naposled bytem Berlín. Upřímnou soustrast rodině za Sdružení vyjadřuje Marie Nečasová.

Region LITOMĚŘICE

S velkým zármutkem oznamujeme, že v úterý 25. ledna 2022 v tichosti zemřela ve svých nedožitých 99 letech naše čestná členka paní **Věra Suchopárová**, roz. Skřivánková z Českého Straklova, posledně bytem v Roudnici nad Labem. V roce 1944 vstoupila do 1. čs. armádního sboru a po vypuknutí Slovenského národního povstání se jako spojačka 1. dělostřeleckého pluku zúčastnila Karpatsko-dukelské operace. Podílela se na osvobození Československa a na Staroměstském náměstí se pak dočkala slavnostního defilé před prezidentem E. Benešem. Věra byla zakladatelkou Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel v regionu Litoměřice, kde velmi aktivně pracovala téměř celou dobu. Budiž jí země lehká. Upřímnou soustrast rodině za výbor regionu Litoměřice věnuje Daniela Zelenková, jednatelka.

Region NYMBURK

Dne 21. prosince roku 2021 naše řady navždy opustil ve věku 59 let rodák z Malé Zubovštiny pan **Ing. Jaroslav Černý** z Milovic. Upřímnou soustrast zarmoucené rodině i přátelům za region Nymburk vyjadřuje Mgr. Anna Mazníková a Ludmila Černá.

Region ŠUMPERK

Dne 12. 12. 2021 ve věku 92 let prohrála boj s nemocí paní **Emílie Hradílková** ze Šumperka. Upřímnou soustrast zarmoucené rodině. vyjadřuje za region Dana Pospíšilová.

Region TEPLICE

V prosinci 2021 nás ve věku nedožitých 74 let navždy opustila dlouholetá aktivní členka SČVP paní **Zdeňka Mrázková**

roz. Kubínová z Věšt'an (rodina pochází z Ledochovky). Řadu let obětavě vykonávala funkci hospodářky regionu. Upřímnou soustrast za výbor regionu vyjadřují Vlasta Holmanová a Jiřina Jirková.

Region CHEB

V listopadu ve věku 89 let nás opustila paní **Tamara Halasová** roz. Postlová z Okolku, naposledy bytem ve Františkových Lázních. Také nás opustil náš dlouholetý člen pan **Jiří Zahradník**, rodák z Českého Straklova, ve věku 91 let. Upřímnou soustrast pozůstalým vyjadřuje Libuše Pancířová.

Region ŽATEC

Dne 30. 6. 2021 zemřela paní **Hana Stříbrná** roz. Fencková z Michalovky, naposledy bytem Žatec. Dne 16. 7. 2021 zemřela paní **Eliška Růžicková** roz. Žitná ze Sklíně, naposledy bytem Žatec. Dne 1. 9. 2021 zemřel pan **Viktor Novotný** z Rovna, naposledy bytem Most. Dne 12. 12. 2021 zemřela paní **Jiřina Skalická** roz. Maršíková z Moskovštiny, naposledy bytem Žatec. Dne 26. 12. 2021 zemřela p. **Libuše Černožská** roz. Martinovská z Volkova, naposledy bytem Sádek. Upřímnou soustrast projevuje za region Žatec Slávka Černá.

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V měsíci říjnu odešli, dlouholetí členové našeho sdružení, oba od roku 1992, pan **Rostislav Řehák** ze Studénky ve věku 80 let a pan **Josef Kubový** z Fulneku ve věku 81 let.

V listopadu odešla dlouholetá členka sdružení od roku 1991 paní **Marie Galiová** ze Studénky ve věku 84 let. Dále pan **Ing. Josef Dubec** z Děrného ve věku 74 let, který se na Volyni narodil a při návratu jeho rodiny do naší vlasti byl miminko. Patřil mezi dobré přátele našeho sdružení. Upřímnou soustrast za region projevují Dagmar Dohnálková a Jana Hiršová.

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárce a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu Marie Nečasové, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 1/2022. Šéfredaktorka: E. Šebesta Langpaulová. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na E. Šebestová, Mukoděly 54, 441 01 Vroutek. Tiskne: MH Tisk, Bubenská 43, 170 00 Praha 7 Holešovice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. Termín pro zaslání příspěvků do č. 2/ 2022 je 28. 3. 2022. Www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 10. února 2022.